

Ve čtyřech pětinach navštívených škol byl zkoušce přítomen ředitel školy (který byl často také zkoušejícím). Současně všechny školy umožnily přítomnost zákonného zástupce/ vzdělavatele žáka u zkoušky. Tuto možnost využili zákonní zástupci či vzdělavatelé v 83,3 % navštívených škol. Zkoušce byli často přítomni také koordinátoři individuálního vzdělávání nebo externí garanti domácího vzdělávání z Asociace domácího vzdělávání.

V téměř všech školách byli zkoušejícími učitelé kvalifikovaní pro 1. stupeň, v šesti školách žáky zkoušeli i vyučující s kvalifikací pro 2. stupeň a v pěti školách učitelé bez kvalifikace. V necelé pětině škol byli zkoušejícími i jiní pedagogičtí pracovníci.

Česká školní inspekce zaznamenala případy, kdy zkoušku vedl externí garant domácího vzdělávání z Asociace domácího vzdělávání a ředitel školy se přezkoušení účastnil pasivně jako přísedící. Tento přístup je v rozporu s právními předpisy (§ 7 odst. 2 školského zákona⁴, též § 41 odst. 4) a tato problematika byla s řediteli dotčených škol v rámci závěrečného rozboru výsledků inspekční činnosti probrána.

Tabulka 11

Žák/žáci byl/i při zkoušce hodnocen/i – podíl škol (v %)

Způsob hodnocení	Podíl*
Známkami	52,8
Slovně	45,3
Kombinací známek a slovního hodnocení	13,2

* Součet nedává 100 % z důvodu možnosti výběru více odpovědí současně. Škola může volit různý způsob hodnocení u různých žáků.

Známkami byli při zkoušce hodnoceni žáci přibližně v polovině navštívených škol (52,8 %). Slovní hodnocení využila necelá polovina škol (45,3 %) a kombinaci obou způsobů hodnocení uplatnilo 13,2 % škol. Sebehodnocení žáka bylo součástí přezkoušení v 62,3 % škol.

Při zkouškách prospěli všichni individuálně vzdělávání žáci, kteří se zúčastnili přezkoušení (z toho 83,1 % s vyznamenáním). Jeden žák nebyl při zkoušce hodnocen. V některých případech hodnotila Česká školní inspekce znalosti žáků jako velmi dobré, případně nadstandardní za určité vzdělávací oblasti.

Celkově se průběh přezkoušení jevil jako problematický v 10 navštívených školách (tj. 18,5 %). Jak bylo uvedeno výše, v 7 školách obsah zkoušky neodpovídal školnímu vzdělávacímu programu. Chybělo systematické ověřování (některé předměty nebyly vůbec zkoušeny), zkoušející kladli otázky nahodile, často neměli informace o tom, jaké znalosti a dovednosti si daní žáci osvojili za první pololetí školního roku 2015/2016. Na žáky tak byly kladeny nízké nároky. Některá přezkušování doprovázela chaotická organizace a dlouhé čekání žáků a jejich zákonných zástupců/vzdělavatelů na to, až přijdou na řadu. V některých rozhovorech dominoval zákonný zástupce, žák se příliš nezapojoval. V jednom případě se zkouška musela vzhledem k nízké úrovni opakovat (po vykonání zkoušek byla ředitelka školy inspekčním týmem upozorněna na nedostatečné ověření znalostí a nenaplnění podmínek, které sama stanovila ve školním řádu, následně se ředitelka rozhodla pro opakování zkoušky) a v jednom případě nebyl doložen počet a místo přezkoušení některých žáků školy. Školy, ve kterých byl průběh zkoušek shledán problematickým, byly při závěrečném hodnocení upozorněny inspekčním týmem na nevhodnou formu přezkoušení a byla jim doporučena změna přístupu ke konání zkoušek.

4 § 7 odst. 2: Škola uskutečňuje vzdělávání podle vzdělávacích programů uvedených v § 3.